DRAMA ÎN TREI ACTE DE LA GLASGOW, BUENOS AIRES ŞI MONTEVIDEO

● UNDE A FOST ÎNCEPUTUL ? ● DE LA „NEUTRALITATEA" URUGUAYANULUI ESTEBAN MARINO LA ÎNCĂPĂCITATEA PARAGUAYANULUI PEREZ OSORIO ● FIFA NU TREBUIE SĂ RĂMÎNĂ OARBĂ ŞI SURDĂ ● UN MOMENT GRAV PENTRU VIITORUL FOTBALULUI

La **Glasgow** am fost toţi prezenţi, pe **Hampden Park**, chiar dacă un ecran şi mulţi kilometri ne despărţeau de gazonul celui mai mare stadion european. Am presimţit, din şocurile fără menajamente, din faulturile fără reţinere, din puţinele momente extrajoc, în care pasiunea finaliştilor „Cupei intercontinentale" se descărca precum un arc voltaic, că partidele care vor urma nu vor sta sub semnul împăcării; dar la **Glasgow** a fost un **Gardeazabal** care a reuşit un model de arbitraj pe un vulcan înfierbîntat. La Glasgow era şi primul meci din cele trei anunţate chiar de victoria **Celticului** pe terenul său şi, poate şi acest amănunt, poate şi gradele mai scăzute ale temperamentului scoţienilor — au făcut ca lucrurile să se termine aproape bine.

Dar a urmat **Buenos Aires** iar capacul peste această oală a ceea ce are mai urît fotbalul, l-a pus **Montevideo.** Spectatorii argentinieni au aruncat, şi la propriu şi la figurat, primele replici nesportive. **Simpson,** portarul **Celticului,** nici n-a mai intrat în luptă, rănit de o piatră aruncată din tribună. Sub această apăsare a mulţimii ce nu admitea ca idolii să-i fie înfrînţi, scoţienii au luptat eroic, au avut meciul în mînă, dar — în afara unui gol realizat din penalti pentru un fault care, chiar şi pentru foarte îngăduitorul arbitru uruguayan Esteban, a trebuit să fie sancţionat — n-au putut puncta nimic. Apoi, sub presiunea psihică a atacurilor mai mult sau mai puţin regulamentare ale Racingului, campioana scoţiană s-a prăbuşit şi argentinienii au cucerit dreptul de a juca al treilea meci.

Ce s-a petrecut la Montevideo exprimă mai bine decît orice cuvintele unui martor ocular, ziaristul ALAIN FONTAN : **„Puteai să furi balonul pentru că supravieţuitorii acestui infern nici n-ar fi observat..."** Marele vinovat, în afara ambelor formaţii, rămîne arbitrul paraguayan **Perez Osorio** care n-a făcut faţă nici un moment încleştării pe viaţă şi pe moarte, în veritabilul sens al cuvîntului, al celor (pentru început) 22 de actori. Nimeni nu poate spune dacă au existat mai mult de 30 de minute de ceva care s-ar fi putut asemăna cu fotbalul ; se pare că au fost cîteva asemenea momente... În rest, numai lovituri, îmbrînceli, palme, în care tonul l-au dat scoţienii, depăşiţi nervos şi mereu sub impresia accidentului colegului lor, **Simpson,** la Buenos Aires. Şi a început tristul joc al eliminărilor. Mai întîi perechea **Basile** (Racing) — **Lennox** (Celtic), apoi scoţienii **Johnstone** — care a strălucit, cam singur, în acest al treilea meci — **Hughes** şi argentinianul **Rulli.** Campioana Europei a terminat meciul în opt oameni, cea a Americii de Sud în nouă. „Important devenise, subliniază acelaşi ziarist citat mai sus, pentru fiecare jucător, de a da o lovitură unui adversar, şi încă una, sub ochii arbitrului, al acestui arbitru de pantomimă; şi balonul circula în picioarele argentinienilor în ritmul unui tangou trist, ritmat de fluierături..."

Drama în trei acte a „Cupei intercontinentale" nu poate lăsa insensibile forurile fotbalului internaţional. Cu toate obiecţiunile formale că ea nu se află sub egida oficială a F.I.F.A., ci doar sub aceea a unui acord între Uniunile de fotbal europeană şi sud-americană. Totuşi ceea ce s-a petrecut, mai ales la **Montevideo,** loveşte direct în prestigiul fotbalului, în viitorul activităţii lui internaţionale, şi rău poate avansa foarte repede. F.I.F.A. nu trebuie să rămînă surdă şi oarbă la penibila evoluţie a campioanelor Europei şi Americii de Sud.

Scenă penibilă de la ultima manşă a finalei intercontinentale dintre Racing Buenos Aires şi Celtic Glasgow

„CULESE" DIN CAMPIONATE...

● *Şi marii portari scapă mingea din mîini* ● *Graba unui tînăr centru inaintaş* ● *Recordul unei cunoştinţe a noastre : Künzli* ● *O rezervă inscrie 4 goluri*

SE ÎNTÎMPLĂ ŞI LA CASE MARI... Era minutul 87. **Bayern München** conducea cu 2—1 în partida cu rivala sa **München 1860** şi în tribune domnea convingerea că soarta jocului este pecetluită. A venit însă minutul 87. Un atac la poarta faimosului portar-cîntăreţ **Radenkovici** (Bayern) este încheiat cu un şut slab. **Radenkovici** s-a aplecat în „mare vedetă" să culeagă mingea, a prins-o, dar — lovitură de teatru ! — balonul i s-a strecurat printre mîini în poartă. Egalitate ! **„Aş fi prins-o cu casheta mea"** — spunea după meci, profund afectat antrenorul lui Bayern, gîndindu-se la mingea buclucaşă. Aşadar, nu numai **Constantinescu** al nostru...

●

UNUL CARE NU VREA SĂ PIARDĂ TIMP !... Despre **Brown,** centrul înaintaş de 17 ani al clubului **Linfield,** s-a vorbit numai de bine şi cu mari speranţe în viitorul lui. **Brown** a debutat în prima echipă recent, în meciul cu **Balleymena** din campionatul Irlandei de Nord. Dar, el şi-a manifestat alte calităţi decît cele ce-i erau apreciate : a avut un conflict cu portarul advers pe care a ţinut să-l aplaneze după metode proprii şi a fost eliminat de pe teren. Cum s-ar spune, a început de tînăr...

●

CINCI GOLURI ÎN 45 DE MINUTE ! Isprava aparţine unui internaţional elveţian, **Künzli** (F. C. Zürich), al cărui nume ne trezeşte neplăcutele amintiri din meciul **Elveţia — România.** Performanţa (pentru că aşa ceva se întîmplă rar) a fost realizată în partida susţinută de **F. C. Zürich** în deplasare, contra echipei **Sion.** Echipierii lui **Künzli** au cîştigat jocul cu 6—0, iar la originea celui de al 6-lea a fost... tot Künzli.

●

RISCURILE PORTARILOR. Prin natura postului pe care-l ocupă şi, mai ales, fiind „ultimii apărători", portarii sînt expuşi multor riscuri, în cursul intervenţiilor lor, în care trebuie să dea dovadă de multă temeritate. O asemenea intervenţie (plonjon în picioarele unui adversar) a avut şi portarul **Ferrero** (Rumelange) în partida cu Stade din campionatul luxemburghez. Lovit la cap, a fost transportat la spital unde s-a constatat o fractură.

●

EFICACITATEA LUI KOTKOV. Cunoscutul internaţional bulgar de la **Lokomotiv Sofia** confirmă forma sa excelentă şi, în special, pofta de goluri. Cu contribuţia sa la scorul de 6—0, realizat de echipa lui în partida cu **Botev Burgas, Kotkov** a reuşit să totalizeze 12 goluri în 12 meciuri.

●

ZAMBATA ARE DE CE SE TEME ? Dinamo Zagreb l-a pierdut pentru un timp pe înaintaşul său **nr. 1 Zambata.** Plecînd să-şi facă stagiul militar, **Zambata** va lipsi o bună perioadă de timp din echipă. În locul lui a fost introdus un jucător de rezervă, **Novak,** care chiar de la debut a reuşit, cel puţin pentru moment, să-l facă uitat pe predecesorul său : a marcat 4 din cele 5 goluri înscrise de **Dinamo** în poarta formaţiei **Radnicki Niş.** Să vedem ce i se mai rezervă lui **Zambata...** în absenţă.

●

Clipe de destindere pentru Petar Radenkovici, în compania adorabilei lui fetiţe, Petra. În aceste momente, meciurile — cu goluri primite gratuit — sînt departe...

TUR DE ORIZONT ÎN PRELIMINARIILE TURNEULUI OLIMPIC

În preajma întîlnirii R. D. Germană-România (18 noiembrie la Berlin) în cadrul preliminariilor turneului olimpic (turul al II-lea) să ne aruncăm o privire asupra diferitelor grupe calificatorii şi să vedem care este situaţia în cele cinci zone care trebuie să desemneze 14 reprezentative pentru turneul final.

În zona europeană, care ne interesează în primul rînd (şi care califică cinci echipe finaliste), s-au consumat majoritatea partidelor din etapa a II-a (cu termen limită de disputare la 31 decembrie a.c.). De altfel, la ora actuală se şi cunosc trei finale de grupe : U.R.S.S.-Cehoslovacia (grupa A), Franţa-Austria (grupa C) şi Anglia-Spania (grupa D). Aceste meciuri (tur-retur) trebuie jucate, ca şi finala grupei B, pînă la 30 iunie 1968. De reţinut că ultimele patru selecţionate nu folosesc jucători din cluburile participante la campionatul primei ligi.

În ce priveşte grupa B, foarte puternică prin valoarea participanţilor, jocurile au ajuns în etapa a II-a. Reprezentativa Bulgariei poate fi considerată ca sigură finalistă de grupă pentru că învingînd Turcia la Istanbul (3—2), are 99% şanse să redideze victoria pe teren propriu. Se pare însă, că returul partidei nu va avea loc (este fixat la 22 noiembrie), deoarece nici primul joc nu era să se dispute. Comitetul olimpic turc a decis să nu participe în Mexic la jocurile sportive, deci şi la fotbal, dar federaţia turcă de specialitate a dorit totuşi să prezinte echipa la prima confruntare cu Bulgaria în speranţa că învingînd-o va obţine totuşi o derogare de la hotărîre. Dar jocul a fost pierdut şi toate speranţele năruite...

A rămas de desemnat o singură finalistă în această grupă şi sarcina revine partidei R. D. Germană-România, cu returul la 6 decembrie la Craiova. Învingătoarea va întîlni deci echipa Bulgariei.

Cîştigătoarele celor patru grupe, împreună cu Ungaria (calificată din oficiu ca deţinătoare a titlului olimpic), vor participa la turneul final din Mexic.

În zona Asiei se cunoaşte o echipă calificată pentru Mexic : a Japoniei, învingătoare în turneul preliminar de la Tokio din luna octombrie. În grupa a II-a jocurile sînt în curs, iar în a III-a întrecerile vor avea loc în martie 1968. Din Asia se califică 3 reprezentative.

Africa (3 echipe finaliste) şi America de Nord şi Centrală (2 finaliste) nu şi-au desemnat încă reprezentanţii. Jocurile sînt în curs de desfăşurare în diferite grupe şi subgrupe. În America de Sud (2 echipe pentru finală) turneul se va desfăşura în ianuarie.

DE PE TOT GLOBUL

CONTROLUL ANTI-DOPPING ÎN ITALIA

După cum se anunţă în presa italiană, Liga profesionistă de fotbal din această ţară a hotărît că începînd de la 12 noiembrie a.c. toţi jucătorii italieni din prima divizie vor fi supuşi controlului anti-dopping.

Acest control împotriva folosirii drogurilor se va efectua la sfîrşitul fiecărui meci asupra a şase jucători (cîte trei de fiecare echipă), prin tragere la sorţi.

PENTRU AMPLIFICAREA ACTIVITĂŢII ECHIPELOR DE TINERET

Preşedintele Federaţiei italiene de fotbal, **dr. Artemio Franchi,** susţine — într-un articol publicat în buletinul federaţiei — ideea asigurării unor competiţii regulate pentru reprezentativele de tineret. El arată că forul din Roma este preocupat de organizarea anuală a unui turneu, în genul celor care s-au desfăşurat anii trecuţi, cu participarea echipelor de tineret ale **Franţei, Spaniei, Italiei, Austriei, Iugoslaviei.**

ŞI ARBITRII ITALIENI DISCUTĂ PROBLEMA „CELOR PATRU PAŞI"

Sesizată de confuzia care există încă în aplicarea dispoziţiilor F.I.F.A. privind „cei patru paşi" regulamentari, Comisia centrală de arbitraj italiană a hotărît să revină cu indicaţii lămuritoare, pe de o parte, şi cu o serie de demonstraţii care vor avea loc în aceste săptămîni în toate oraşele cu echipe în divizia A şi B şi, în luna decembrie, în oraşele cu echipe în diviziile C. şi D. de pe alta.

Cunoscutul arbitru internaţional **Lo Bello** a redactat lămuririle privind aceastâ neclarificată chestiune şi tot el răspunde de demonstraţiile pe care cei mai buni arbitri italieni le efectuează, la antrenamentele echipelor, demonstraţii pomenite mai sus.

DESTĂINUIRI URMATE DE SCANDAL ŞI DEMISII...

Aşa cum ne informează corespondentul nostru pentru **Brazilia, Carlos Alfredo Barra,** publicarea cărţii unui fost jucător profesionist, **Francisco Sarno,** carte intitulată **„Fotbal, dansul diavolului",** a produs o mare senzaţie în ţara lui **Pelé. Sarno** pătrunde cu îndrăzneală în culisele fotbalului brazilian şi scoate la lumină multe afaceri necinstite, meciuri vîndute, cazuri de arbitri cumpăraţi etc.

Cartea s-a epuizat foarte rapid dar ediţia a doua nu a mai apărut ca urmare a presiunii cluburilor asupra autorului ei. **Francisco Sarno** a fost ameninţat că nu va mai fi angajat nicăieri şi, într-adevăr, la puţin timp după aceasta a fost nevoit să-şi prezinte demisia din postul de antrenor secund la F.C. Sao Paulo, găsind cu greu un nou angajament la o echipă de categoria secundă dintr-un oraş mai mic.

LONDRA ŞI ROTTERDAM ALESE DEFINITIV

Reuniunea Comitetului executiv UEFA, despre ale cărei lucrări ne-am mai ocupat în coloanele noastre, a definitivat şi oraşele-gazdă ale finalelor actualelor ediţii din **„Cupa campionilor europeni"** şi **„Cupa cupelor".** Cum se ştie, plana un dubiu asupra sîmbetei **Londrei,** cu stadionul **Wembley,** ca loc de desfăşurare a finalei C.C.E., deoarece nu se putea garanta utilizarea marelui stadion şi pentru o eventuală rejucare a finalei. Cum federaţia engleză a anunţat că a obţinut stadionul şi pentru acest posibil al doilea joc, **Londra** a rămas gazda finalei, programată pentru 29 mai 1968. Finala **„Cupei cupelor"** este prevăzută pentru 25 mai 1968 la **Rotterdam.** În ambele cazuri, în caz de egalitate, rejucarea finalelor este prevăzută cu două zile mai tîrziu deci, 31 mai şi, respectiv, 27 mai.